

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43248,Maurer-Stanislaw-Wawrzyniec.html>
19.05.2024, 23:14

Maurer Stanisław Wawrzyniec

Maurer Stanisław Wawrzyniec, ur. 8 V 1932 w Łodzi, zm. 7 III 2020 tamże. Ukończył VIII Państwowe Liceum i Gimnazjum tamże (1950). Absolwent Uniwersytetu Łódzkiego, Wydz. Prawa (1955).

1956–1957 aplikant sądowy w SW dla woj. łódzkiego tamże; 1959–1961 asesor w Sądach Powiatowych, kolejno: w Brzezinach, Piotrkowie Trybunalskim, Rawie Mazowieckiej oraz Tomaszowie Mazowieckim; 1961–1964 aplikant adwokacki w Zespołach Adwokackich, kolejno: nr 9, nr 1, nr 10 w Łodzi; 1965–1967 adwokat w Zespole Adwokackim w Kutnie; 1967–1986 adwokat w Zespole Adwokackim nr 12 w Łodzi.

17 IX 1980 współzałożyciel Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich. 3–4 I 1981 delegat Rady Adwokackiej w Łodzi na Ogólnopolski Zjazd Adwokatów w Poznaniu, na którym domagano się m.in. poszanowania ratyfikowanych przez PRL paktów ONZ dot. praw człowieka, wprowadzenia Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu oraz zasadniczej reformy państwa w kierunku demokratyzacji. IX 1981 ekspert prawny podczas I Krajowego Zjazdu „S” w Gdańsku.

XII 1981 po wprowadzeniu stanu wojennego obrońca działaczy opozycji antykomunistycznej w większości procesów toczących się na terenie woj. łódzkiego, m.in. 1981–1982 Andrzeja Słowika i Jerzego Kropiwnickiego, 1982 Jerzego Dłużniewskiego, Longina Chlebowskiego, Jadwigi Menkarskiej, Janiny Juraszewskiej, Ryszarda Wyczachowskiego, 1982–1983 Józefa Majewskiego, 1983 Grzegorza Palki, 1984 Ryszarda Jabłońskiego, 1985 Józefa Śreniowskiego, Leszka Maćczaka, a także 1982 spoza woj. łódzkiego Grzegorza Rousseau oraz Marka i Elżbiety Kapuścińskich z Płocka. 1982 pełnomocnik internowanych

Stanisław Wawrzyniec Maurer

Miejsce urodzenia Łódź

Data urodzenia 8 V 1932

Miejsce śmierci Łódź

Data śmierci 7 III 2020

Hasło wydrukowane w **Tom V**

adwokatów: Andrzeja Kerna i Konrada Gardy. Jeden z obrońców w toczącym się w stanie wojennym procesie wytoczonym 2 oskarżonym o sabotaż pracownikom Prasowych Zakładów Graficznych w Łodzi, którym zacięły się maszyny drukujące „Trybunę Ludu”. Roztaczał opiekę nad uwięzionymi w ZK w Braniewie, Barczewie, Hrubieszowie, Łęczycy, Łowiczu i Warszawie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego jako pierwszy adwokat kwestionował publicznie, podczas mowy obrończej w procesie Andrzeja Słowika i Jerzego Kropiwnickiego, legalność tego dekretu, zwłaszcza w zakresie dot. retroaktywności jego przepisów karnych; argumentacja prawna zawarta w tekście jego mowy obrończej, opublikowanym w podziemnym czasopiśmie „Nasz Głos” i odczytywanym w Radiu Wolna Europa, była wykorzystywana przez innych obrońców w procesach politycznych tego okresu.

XII 1981–1989 członek sekcji prawnej przy Ośrodku Pomocy Uwięzionym, Internowanym i ich Rodzinom przy kościele oo. Jezuitów w Łodzi. Prowadził w przykościelnym budynku wykłady dla działaczy związkowych z zakresu prawa związkowego, praw osób zwalnianych z pracy, a także udzielał instrukcji w zakresie postępowania w przypadku aresztowania. Przekazywał informacje z procesów prasie podziemnej, m.in. „Solidarnym. Wiadomościom wojennym”, „Biuletynowi Łódzkiemu”.

1983–1989 członek Okręgowej Rady Adwokackiej w Łodzi, współautor projektu wystąpienia Komisji Interwencyjnej przy Radzie do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o wykładnię art. 61 dekretu o stanie wojennym, która byłaby zgodna z kardynalną zasadą prawa karnego *lex retro non agit*, występował w obronie tej zasady na łamach „Państwa i Prawa”. Członek Komisji ds. Szkolenia Aplikantów Adwokackich.

Po przemianach politycznych 1989 uczestnik ogólnopolskiego spotkania teoretyków i praktyków prawa karnego ws. koniecznych reform zwołanego przez Komitet Helsiński, sygnatariusz listy postulatów do uczestników Okrągłego Stołu i Sejmu. 1986–1991 adwokat w Zespole Adwokackim nr 3 w

Łodzi; 1991–1993 sędzia Trybunału Stanu. 1991–2014
adwokat w Kancelarii Adwokackiej mec. Stanisław Maurer w
Łodzi. Od 2014 na emeryturze.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia
Polski (2009), Krzyżem Wolności i Solidarności (2019),
uhonorowany medalem „O Niepodległość Polski i Prawa
Człowieka 13 XII 1981 – 4 VI 1989” (2002).

1981 – 26 II 1987 rozpracowywany przez Wydz. III
KWMO/WUSW w Łodzi w ramach SOS krypt. Palestra, a 14 I
1987 – 9 I 1989 w ramach SOS krypt. Doradca.

Henryk Marczak

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)